

Indenrigsministeren (Rode): Det hænder undertiden, men jeg tør dog maa-ske henvise til, at det ikke just har været Venstres Taktik i disse Par Aar at stille sig saadan. Det har heller ikke i denne Sag været Venstres Taktik, og Forholdet er i øvrigt ikke dette, at Forslaget faldt paa Modstand fra min Side den Dag, idet jeg udtrykkelig erklærede mig villig til at forhandle om det, men jeg fik den Meddelelse, at det var overflødig.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Svendborg Amt 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg tillader mig efter den højtærede Ministers sidste Udtalelse at konstatere, at det er, som jeg har sagt paa et tidligere Tidspunkt, at der her ikke er Tale om en Strid, som hører hjemme indenfor et Partis snævre Vægge, men om en Misforstaaelse mellem to bestemte Personer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Jeg skal derefter lade foretage Valg af 15 Medlemmer til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Boligforhold.

Man gik da til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Boligforhold.

Der valgtes: *Marott, Hans Nielsen* (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds), *Henrik Nielsen, Chr. Hansen, H. P. Hansen* (Randers Amts 1ste Valgkreds), *Niels Petersen, Ivar Berendsen, Eduard Larsen, Gunnar Fog-Petersen, Jensen-Sønderup, Klaus Berntsen, R. Andersen, Laursen, Gerud Jensen og Fraenkel.*

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Mødet genoptages i Aften Kl. 7 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Sønderup: Det var med meget stor Interesse, jeg hørte den Tale, det ærede Medlem fra Middelfart-Kredsen (Slen-gerik) som Ordfører for det radikale Venstre holdt, da vi paabegyndte Finanslovsforslagets første Behandling, og jeg er enig med det ærede Medlem i, hvad han saa stærkt understregede, at det er ret nødvendigt for Rigsdagen at have sin Opmærksomhed henvendt paa Grundlovens § 49, og ikke mindst den sidste Del af, hvad der staar i § 49: at ingen Udgifter kan afholdes, uden at de har Hjemmel enten paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven. Det ærede Medlem gjorde ikke alene i Almindelighed opmærksom paa Nødvendigheden eller i alt Fald Ønskeligheden af, at Rigsdagen stærkere end hidtil havde sin Opmærksomhed henvendt paa den nævnte Paragraf, men han illustrerede eller, skal jeg sige, beviste Nødvendigheden af dette ved at nævne en Del Eksempler fra det foreliggende Finanslovsforslag, sammenlignet med tidligere Finanslovsforslag. Det, det ærede Medlem ankede over, var, at der efterhaanden var blevet flere og flere af de Bevillingssummer, som findes opførte paa Finanslovsforslaget, der var, som det hedder, „anslaaede“. Han karakteriserede det nærmere ved at sige, at det i Virkeligheden var et Forsøg paa at flytte Bevillingsmagten fra Rigsdagen ned til Kontorerne i den røde Bygning.

Jeg skal ikke citere ret meget af, hvad det ærede Medlem sagde — det